

בש"פ 3580/24 - עאמר זואהרה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3580/24

לפני: כבוד השופט י' אלרון

העורר: עאמר זואהרה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים ב-מ"ת
30332-07-23 מיום 16.4.2024 שניתנה על ידי
השופט י' מינטקביץ'

תאריך הישיבה: כ"ד בניסן התשפ"ד (2.5.2024)

בשם העורר: עו"ד מיכאל עירוני

בשם המשיבה: עו"ד שני פוגודה

החלטה

1. לפני ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט י' מינטקביץ') ב-מ"ת 30332-07-23 מיום 16.4.2024, במסגרתה נדחתה בקשת העורר לעיון חוזר בתנאי מעצרו.

2. נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירת חבלה בכוונה מחמירה בצוותא לפי סעיפים 329(א)(1) ו-29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); וכן עבירה של מעשה פזיזות ורשלנות לפי סעיף 338(א)(1) לחוק. בתמצית יתואר כי לפי כתב האישום. העורר נהג במכוניתו באופן פרוע ובין היתר נצמד לרכבו של המתלונן, אשר צפר לו

עמוד 1

כדי שיתרחק מרכבו. בהמשך לכך, העורר יצא ממכוניתו, ניגש אל המתלונן והכה אותו בחזקה באמצעות מוט בראשו ובידיו. אדם נוסף שנסע עם העורר, הכה אף הוא את המתלונן באמצעות מוט. כתוצאה מכך, למתלונן נגרמו חבלות בפנים ובידיים והוא סבל מכאבים עזים בגופו.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצרו של העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. בית המשפט המחוזי נעתר לבקשה בהחלטה מיום 25.7.2023, והורה על מעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני תחת פיקוח אנושי רציף. בקשות לעיון חוזר בהחלטה זו - נדחו; אך ערר אשר הוגש לבית משפט זה (בש"פ 8906/23; השופטת ר' רונן), התקבל באופן חלקי, ובעקבות כן הועבר מיקום מעצרו של העורר. בהמשך, נדונה ונדחתה בקשה נוספת לעיון חוזר בתנאי מעצרו של העורר, ובהמלצת בית המשפט העורר חזר בו מערר אשר הגיש לבית משפט זה (בש"פ 2139/24; השופט א' שטיין).

בהחלטה מושא הערר שלפניי, בית המשפט המחוזי דחה בקשה נוספת של העורר לעיון חוזר בתנאי מעצרו, ובתוך כך את בקשתו לאפשר את יציאתו לעבודה. בהחלטה נקבע כי הבקשה אינה עומדת "באף אחד מהתנאים שנקבעו כתנאי סף לעיון חוזר", זאת מאחר שלא נטען כי הנסיבות השתנו ומאחר שערר קודם נדחה כאמור בבית משפט זה אך לפני כחודש ימים. עוד הודגש כי תנאי מעצרו הנוכחיים של העורר נקבעו לפני כשלושה חודשים, עת שונה מיקום מעצרו, ופרק זמן זה אינו מצדיק את ביטול המעצר בפיקוח.

4. מכאן הערר שלפניי. לטענת העורר, בית המשפט המחוזי שגה בהחלטתו, בין היתר, מאחר שהיה עליו לבחון את חלוף הזמן מראשית מעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני; הואיל ויש לבחון מהותית שינוי בתנאי המעצר, מלבד השינוי במיקום המעצר; ובשל כך שההליכים בתיק העיקרי טרם החלו. העורר מוסיף וטוען כי יש להסיר את מעצרו בפיקוח אלקטרוני ולאפשר את יציאתו לעבודה בשל מצבו הכלכלי המורכב.

מנגד, באת-כוח המשיבה סמכה ידיה על החלטת בית המשפט המחוזי והבהירה כי לשיטתה לא מדובר בהחלטה "טכנית" אלא בהחלטה במסגרתה בית המשפט שקל את מסוכנות העורר, את חלוף הזמן ואת היעדר שינוי הנסיבות.

5. דין הערר להידחות. לעורר מיוחסות עבירות חמורות, אשר אף לנסיבות התרחשותן - נהיגה פרועה בכביש עירוני, אשר הובילה להכאת המתלונן באופן קשה - יש ליתן משקל עת נבחנת בקשתו להורות על הסרת המעצר בפיקוח אלקטרוני. כידוע, עבירות אלו מקימות נגד העורר עילת מעצר לפי סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים - בשל מסוכנותו; וכן עילת מעצר לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק המעצרים - לנוכח האלימות החמורה מצדו נגד המתלונן תוך שימוש בנשק קר.

זאת ועוד, אכן לא חלף "זמן ניכר" מאז נקבעו תנאי מעצרו הנוכחיים, המצדיק לעיין מחדש בתנאים אלו. יתרה מזו, טרם יבש הדיו על החלטתו האחרונה של בית המשפט המחוזי בעניינו של העורר מיום 26.2.2024, מבלי שבקשתו הנוכחית לעיון חוזר מלמדת על שינוי נסיבות או התרחשויות עדכניות. על כן, גם מטעמים אלו, איני מוצא להיעתר לערר שלפניי.

6. אשר על כן, הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ז בניסן התשפ"ד (5.5.2024).

שׁוֹפֵט
